

DET KONGELIGE FORNYINGS-,
ADMINISTRASJONS- OG KIRKEDEPARTEMENT
PB 8004 DEP
00130 OSLO

Oslo 151013

HØRING - TJENESTEBOLIG OG BOPLIKTORDNINGEN FOR PRESTENE

Det Norske Diakonforbund har mottatt høringsbrev og takker for anledning til å gi høringsvar. Til de fire hovedspørsmålene som anføres i punkt 6 har vi disse synspunktene:

1. SKAL ORDNINGEN FØRES VIDERE?

Det gamle prinsippet om at presten «skulle bo hos sin menighet» er et prinsipp som fortsatt bør være hovedregelen. Dette er en utfordring mange steder hvor det blant annet er et kostbart boligmarked og en høy terskel for å kunne kjøpe egen bolig. Der vil det derved være vanskelig å rekruttere unge prester til eks. kapellanstillinger. Vi finner at bopliktordningen derfor bør endres over noe tid.

2. MELLOMLØSNINGER?

- a) Skaleres ned, men opprettholdes for et betydelig antall stillinger. Muligens, vi støtter og viser til den modellen Presteforeningen har presentert.
- b) Bispedømmerådenes ansvar for tilrettelegging som også kan omfatte tjenestebolig og boplikt? Ja,- bispedømmerådene bør kunne forvalte dette. Det må kunne tilbys tjenestebolig der det er nødvendig for rekrutteringen.

3. HISTORISKE BOLIGER

De gamle og historisk verdifulle boligene bør tas ut av porteføljen av presteboliger. De bør driftes på tjenlig måte i samarbeid med aktuell kommune og bevares som kulturminner. De er i mange sammenhenger lite egnet som presteboliger. Skal de beholdes som dette, må de være tidsmessig oppgradert. De kan med fordel brukes som menighetshus eller innen kommunens kultursektor.

4. KOMPENSERENDE TILTAK

Vi mener at det i hovedregel bør være aktuelt å tilby egnet tjenestebolig i en første fase. På noen steder nødvendig for hele perioden en prest ønsker å tjenestegjøre på det aktuelle sted fordi det i mange tilfelle kan være et vanskelig boligmarked. Øvrige kompenserende tiltak bør fremforhandles mellom de aktuelle parter.

SLUTTKOMMENTAR

Om bopliktordningen bortfaller eller endres dramatisk er vi bekymret for konsekvensene for prestedekningen, særlig i mindre sentrale strøk og i strøk med særlig høye boligpriser. Vi spør oss også om konsekvensene er tilstrekkelig gjennomtenkt og godt nok utredet? Vil det ligge kostnadselementer i en fremtidig ordning, som i neste omgang vil trekke vekslers på kirkens økonomi og derved det økonomiske handlingsrommet for kirken?

Med vennlig hilsen

Randi Bergkåsa (sign)
Leder